

Barbora Vacková: *Hudba Geraldiny Muchové. Analýza kompozičního stylu z pohledu feministické muzikologie*

Posudek vedoucí práce

Diplomová práce Barbory Vackové navazuje na její úspěšnou bakalářskou práci *Geraldine Mucha: Sonda do života a díla skladatelky* obhájenou na Ústavu hudební vědy FFUK v roce 2016. Zatímco bakalářská práce se zabývala především otázkami psaní biografie skotsko-české hudební skladatelku Geraldiny Muchové, předkládaná diplomová práce se soustředí na problematiku analýzy její hudby. Vacková zde své uvažování situuje do kontextu současné muzikologické debaty o způsobech analýzy a interpretace hudby žen-skladatelek, a po kritickém vyhodnocení různých přístupů k této problematice se vztahuje především k práci americké muzikoložky Ellie Hisama, která navrhuje, že lze v hudbě skladatelek nalézt otisk jejich historicky a kulturně specifické genderové zkušenosti.

Vacková pro svou analýzu volí čtyři nahrané orchestrální kompozice Muchové, které dobře reprezentují tvorbu skladatelky od 40. do 80. let 20. století. Vackové důkladná analýza poskytuje potřebný vhled do skladatelčina kompozičního jazyka a jeho proměn, a zároveň ověřuje použitelnost některých přístupů a otázek spojených s genderovými aspekty Muchové tvorby v konfrontaci s konkrétním materiálem. Ukazuje se tak, že zatímco v případě některých skladeb (*Předehra k Bouři, Klavírní koncert, John Webster Songs*) je zapojení zvolené genderové (a literární) teorie účelné a nabízí obohacující pohledy na analyzovaný materiál, jiné skladby (*Suita z baletu Macbeth*) pro takový přístup neposkytují mnoho prostoru, což Vacková ve své práci také reflektuje.

Práci považuji za hodnotnou nejen proto, že se zde diplomantka vyrovnala s relativně komplexní (a v českém prostředí v zásadě neznámou) muzikologickou debatou, kterou dokázala nejen pochopit, ale i se do ní tímto textem aktivně zapojit. Vlastním přínosem je i samotná analýza Muchové skladeb, která tuto pozoruhodnou osobnost české hudby 2. poloviny 20. století pomáhá vepisovat do dějin české hudební kultury tohoto období. V tomto směru je však tato práce pouhým – a velmi záslužným – začátkem. Analýza dalších částí rozsáhlé tvorby skladatelky, i její detailnější zařazení do dobového kompozičního kontextu, bude čekat na další badatele. Práci doporučuji k obhajobě a vzhledem k její celkové kvalitě a myšlenkové i formulační vyspělosti navrhuji hodnocení „výborně“.

Praha, 14. června 2019

Mgr. Tereza Havelková, Ph.D.